

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg forstod på fru Sonja Albrink, at hun heller ikke brød sig om forslaget, og jeg synes, det tjener til fru Sonja Albrinks ros, at hun siger det så tydeligt.

Men med hensyn til den argumentation, at sagsbehandlingstiden kan nedbringes til under 3 måneder, vil jeg spørge: Hvis man så under udvalgsbehandlingen bliver belært så meget af virkeligheden, at man konstaterer, at det ikke kan lade sig gøre – og det bliver man, det kan jeg godt garantere – vil man så fra CD's side ændre holdning og sige: Det var argumentet for, at vi ville gøre det, men argumentet holdt ikke i forhold til virkelighedens verden, og derfor ændrer vi som en logisk konsekvens af dét selvfølgelig også vores holdning til forslaget?

(Kort bemærkning).

Sonja Albrink (CD):

Hertil vil jeg svare, at vi har tillid til det, vi har fået oplyst hos ministeren og i Socialministeriet; så jeg tror ikke, de oplysninger vil fremkomme under udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Når to personer er uenige, er der to muligheder: enten at den ene tager fejl, eller at den anden tager fejl. Derfor vil jeg spørge meget præcist: Hvis fru Sonja Albrink tager fejl, og sagsbehandlingstiden ikke kan nedbringes til under 3 måneder, vil CD så trække sin støtte til dette forslag?

(Kort bemærkning).

Sonja Albrink (CD):

Vi støtter lovforslaget.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg vil gerne sige tak til de partier, der støtter lovforslaget, og sige, at når det er blevet sagt, at det ikke bare er et forslag, som man uden videre kan være begejstret for, er det jo, fordi politik bl.a. handler om at prioritere de offentlige midler, der er til rådighed. Det er selvfølgelig nemmere bare at sige, at man vil give alle alt; så kommer man i hvert fald ikke ud i den slags vanskeligheder med at prioritere. Til gengæld er man jo som regel også uden for indflydelse, for der er ikke noget, der i realiteternes verden kan bære en politik, hvor man vil give alle alt.

SF's ordfører sagde, at SF ikke har noget imod at spare på de sociale ydelser til de velhavende. Men så vidt jeg husker, turde SF ikke være med til at spare på kontanthjælpen til de velhavende sidste år, og dengang var der alle mulige søforklaringer på, hvorfor det alligevel ikke var en god idé.

Men når vi ser på forslaget her, er ideen jo ikke bare, at der bliver ens regler, men også, at man altså først får en ydelse, når den er blevet tilkendt, og det synes jeg faktisk der er en vis logik i.

Det er jo heller ikke rigtigt, når man siger, at der ikke er noget forsørgelsesgrundlag. Der er jo det samme forsørgelsesgrundlag, som der er for alle andre mennesker på kontanthjælp. Forsørgelsesgrundlaget i de 3 måneder er selvfølgelig mindre, end det ellers ville have været, og mindre, end det var før, men der er et forsørgelsesgrundlag.

Den idé, at man får en ydelse på tilkendelses-tidspunktet, synes jeg er rigtig og fornuftig. Spørgsmålet er så, hvordan vi kan få sagsbehandlingstiden bragt ned, for hvis vi kan få sagerne om de personer på sygedagpenge, vi taler om, afgjort inden for 52 eller 54 eller måske 55 uger, er der ikke det problem, at ens forsørgelsesgrundlag bliver begrænset i 3 måneder, for så vil der være sygedagpenge, indtil pensionen bliver udbetalt.

Og hvis vi begyndte med at sørge for, at alle kommuner faktisk overholdt deres forpligtelse til at tage fat på et sagsbehandlingsforløb senest efter 3 måneders sygdom, ville vi i hvert fald nå et stykke af vejen, for i nogle kommuner kan det jo stort set godt lade sig gøre at undgå, at folk går ned i forsørgelsesgrundlag i en periode, fordi man er meget dygtig til at vurdere, hvornår folk faktisk vil ende med en pension, og så sørge for, at der sker en opfølgning.

Når vi taler om, hvor kort eller hvor lang sagsbehandlingstiden er, handler det jo også om, hvor god man har været til at lave sit forarbejde, sådan at når pensionsansøgningen bliver indgivet af kommunen, er der faktisk lavet et ordentligt forarbejde, hvor personen eventuelt har været igennem en revalidering eller en arbejdsprøvning eller nogle omfattende helbredsundersøgelser, der gør, at det kan konstateres, at det altså ikke er muligt for denne person at vende tilbage til arbejdsmarkedet, og at der af den grund er rimelighed i at indgive en pensionsansøgning. Derfor vil den også kunne klares på kortere tid.